

UZASADNIENIE

Zaskarżonym pkt 2, postanowienia z dnia 30 lipca 2015 r. w sprawie z powództwa T. J. przeciwko Zespołowi Szkół i (...) w Z., o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli, Sąd Rejonowy w Zgierzu, IV Wydział Pracy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów umorzono postępowania.

W uzasadnieniu Sąd podniósł, iż podstawę orzeczenia o kosztach procesu stanowił art.98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013 poz. 161), gdyż pozwany spełniając świadczenie – składając żądane oświadczenie woli po wytoczeniu powództwa - w rozumieniu przepisów o kosztach procesu stał się stroną przegrywającą sprawę (post. SN z dnia 10.02.2010 r. V CZ 1/10 LEX 786563).

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem pełnomocnik powoda.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił naruszenie prawa materialnego tj.:

a) § 12 ust. 1 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego błędne zastosowanie wynikające z niezasadnego przyjęcia, że przedmiotem rozpoznania w sprawie było tzw. inne roszczenie niemajątkowe podczas gdy roszczenie o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzieleniu powodowi urlopu dla poratowania zdrowia w żądanym okresie, w którym zachowuje on prawo do pełnego wynagrodzenia bez wątplenia stanowi roszczenie o charakterze majątkowym,

b) w konsekwencji naruszenie § 12 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, kiedy roszczenie stanowiące przedmiot rozpoznania w niniejszej sprawie miało charakter majątkowy, a zatem wysokość kosztów zastępstwa adwokackiego winna być ustalona w oparciu o wartość przedmiotu sporu w sprawie.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżący podniósł, iż niniejsza sprawa o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzieleniu płatnego urlopu dla poratowania zdrowia wobec brzmienia art. 73 ust. 5 Karty Nauczyciela nie jest sprawą o prawa niemajątkowe, stąd też nie znajduje w niej zastosowania przepis § 12 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Roszczenie o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia jako zmierzające do realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na sytuację materialną powoda jest zatem roszczeniem, o którym mowa w § 12 ust. 1 pkt 2 tego rozporządzenia.

Z uwagi na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa adwokackiego w oparciu o § 12 ust. 1 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ponadto o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu wywołanym niniejszym zażaleniem.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stawki minimalne należne tytułem zastępstwa adwokackiego stron określa szczegółowo rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013 poz. 461 ze zm.).

Zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 wskazanego rozporządzenia w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania zaskarżonego postanowienia zasądzając opłatę za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy adwokata, a także charakter sprawy i wkład pracy adwokata w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty, stanowią stawki minimalne.

Z kolei w myśl § 12 ust 1 rozporządzenia stawki minimalne wynoszą w sprawach z zakresu prawa pracy o:

- 1) nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy - 60 zł;
- 2) wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4 - 75% stawki obliczonej na podstawie § 6 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy.
- 3) inne roszczenia niemajątkowe - 60 zł.

Sprawami o prawa majątkowe są sprawy, w których zgłoszone żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron, a więc ma na celu zmianę lub utrzymanie dotychczasowego stanu majątkowego stron. Dla rozróżnienia majątkowego i niemajątkowego charakteru sprawy nie ma znaczenia charakter zgłoszonego roszczenia; sprawami majątkowymi są zarówno sprawy o świadczenie, jak i o ustalenie lub o ukształtowanie stosunku prawnego lub prawa, jeżeli zgłoszone żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na sytuację materialną stron (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 grudnia 2011 r. II CZ 167/11 LEX nr 1147759 z dnia 8 listopada 2001 r., III CKN 568/01, niepubl.; z dnia 8 grudnia 2005 r., II CZ 110/05, niepubl.; z dnia 6 października 2006 r., V CZ 67/06 niepubl. i z dnia 15 grudnia 2006 r. III CZ 85/06, niepubl.). O majątkowym charakterze sprawy decyduje zatem majątkowy charakter dobra, którego ochrony domaga się powód.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż skarżący zasadnie podnosi, iż sprawa o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzielenie płatnego urlopu dla poratowania zdrowia nie ma charakteru niemajątkowego. Niemniej jednak nie oznacza to, iż w niniejszej sprawie podstawę zasądzenia stawki minimalnej winien stanowić przepis § 12 ust 1 pkt 2 rozporządzenia.

Zauważyć należy, iż sprawa o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia stanowi roszczenie majątkowe niepieniężne. Tymczasem §12 nie określa w sposób ogólny ile wynosi stawka minimalna dla tego typu spraw jednakże w ust. 1 pkt. 1 określa stawkę 60 zł dla roszczeń majątkowych niepieniężnych stricte w nim wymienionych (sprawy o nawiązanie umowy o pracę, uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, przywrócenie do pracy lub ustalenie sposobu ustania stosunku pracy). Z kolei pkt. 2 i 3 określają stawkę minimalną odpowiednio do roszczeń innego rodzaju - pkt. 2 dla roszczeń majątkowych stricte pieniężnych (wynagrodzenie za pracę lub odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4) oraz pkt. 3 - dla innych roszczeń niemajątkowych.

Wysokość stawek minimalnych w sprawach nieokreślonych w rozporządzeniu ustala się, przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju (§ 5 rozporządzenia). Ponadto w sprawach o podobnym charakterze należy przyjmować jednakową podstawę do zasądzania kosztów zastępstwa prawnego (por. odpowiednio uchwałę Sądu Najwyższego - Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z 2002-08-07, III PZP 15/02 O.: OSNAPiUS rok 2003, Nr 12, poz. 285).

Skarżący zatem zasadnie podnosi, iż na gruncie rozpatrywanego przypadku nie mógł znaleźć zastosowania ust. 3 § 12 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu określający stawkę minimalną w sprawach o roszczenia niemajątkowe a nie majątkowe.

Skoro jednak w sprawie o zobowiązanie pozwanego do złożenia oświadczenia woli o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia – jako nie wymienionej w rozporządzeniu - stawkę kosztów zastępstwa prawnego należało ustalić analogicznie przyjmując za podstawę stawkę w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju, w ocenie Sądu Okręgowego w sprawie winien znaleźć zastosowanie § 12 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia określający stawkę dla roszczeń majątkowych niepieniężnych, a nie § 12 ust 1 pkt. 2 określający stawkę dla roszczeń majątkowych pieniężnych.

W myśl powoływanego już § 12 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu stawki minimalne w wymienionych w nim sprawach wynoszą 60 zł.

Z tych też względów zaskarżone postanowienie w zakresie przyznanej pełnomocnikowi powoda kwoty zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, pomimo wskazania błędnej podstawy rozstrzygnięcia, odpowiada jednak prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak na wstępie.

Przewodnicząca: Sędziowie:

Z/ Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.

27 X 2015 roku.